

ТРИКРОКОВИЙ ІТЕРАЦІЙНО-РІЗНИЦЕВИЙ МЕТОД МІНІМІЗАЦІЇ ФУНКЦІЙ З КУБІЧНИМ ПОРЯДКОМ ЗБІЖНОСТІ

М. Бартіш, Н. Огородник

Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська, 1, Львів, 79000, e-mail: ogorodnyk.nataly@gmail.com

Використовуючи ідею трикрокових алгоритмів [2], побудовано новий варіант трикрокового ітераційно-різницевого методу розв'язування задач безумовної мінімізації з кубічним порядком збіжності на базі методу з [1]. Теоретично обґрунтовано збіжність методу. Виконано числові експерименти, зроблено висновки про ефективність і можливість застосування запропонованого алгоритму.

Ключові слова: ітераційно-різницеві методи, трикроковий метод, безумовна мінімізація.

1. ВСТУП

У різних галузях людського життя часто виникає потреба у розв'язуванні задач оптимізації. Такі задачі часто трапляються в науці, техніці, промисловості та багатьох інших галузях. Здебільшого математичні моделі зводяться до розв'язування типових задач оптимізації, а зростання потужності комп'ютерів сприяє розширенню сфер успішного застосування методів оптимізації у розв'язанні все складніших задач більших розмірностей. Різні методи виявляють свою ефективність на різних класах задач. Методи мають свої переваги та недоліки: вибір початкового наближення, швидкість збіжності, трудомісткість окремої ітерації тощо. Сьогодні не існує універсального алгоритму, тому і надалі актуальною залишається проблема побудови ефективних методів [3, 4].

Ми досліджуватимемо трикроковий ітераційно-різницевий метод розв'язування задач безумовної мінімізації побудований на базі методу Стеффенсена, а також різницевого аналогу методу третього порядку з [5]. Проведено теоретичні дослідження методу, визначено третій порядок збіжності. При практичному застосуванні алгоритм довів свою ефективність, у сенсі кількості обчислень перед методом з [1] і методом Стеффенсена [4] на різних типах задач.

2. ФОРМУЛЮВАННЯ ЗАДАЧІ

Розглянемо задачу безумовної мінімізації функції багатьох змінних

$$f(x) \rightarrow \min, \quad x \in R^n. \quad (1)$$

Низка методів розв'язування задачі (1) використовує обернену матрицю других похідних, наприклад, метод Ньютона [4, 6] чи метод із [5].

У випадку, коли матрицю других похідних складно або неможливо обчислити, для розв'язування задачі (1) широко використовують ітераційно-різницеві методи, в яких матриця других похідних апроксимується деякою розділеною різницею першого порядку для градієнта $f'(x)$ зі спеціально вибраними вузлами [4]. Це робить ітерацію методу, для певних типів задач, менш трудомісткою, в сенсі кількості обчислень, порівняно з методами, які використовують матрицю других похідних.

Для методу з [5] у [1] запропоновано ітераційно-різницевий аналог, який можна використовувати для розв'язування задачі (1) у такому вигляді:

$$u_k = x_k - (f'(x_k, \tilde{x}_k))^{-1} f'(x_k), \quad (2)$$

$$x_{k+1} = x_k - (f'(x_k, u_k))^{-1} f'(x_k), \quad k = 0, 1, \dots, \quad (3)$$

де $\tilde{x}_k = x_k - \lambda_k f'(x_k)$, $\lambda_k \leq 1$. Тобто (2) є методом Стеффенсена [4].

Використовуючи метод (2)-(3), ідею побудови трикрокових методів з [2], побудуємо такий трикроковий метод:

$$u_k = x_k - (f'(x_k, \tilde{x}_k))^{-1} f'(x_k), \quad (4)$$

$$v_k = x_k - (f'(x_k, u_k))^{-1} f'(x_k), \quad (5)$$

$$x_{k+1} = \arg \min_{\gamma} f(u_k + \gamma(v_k - u_k)), \quad k = 0, 1, \dots \quad (6)$$

Під час дослідження методу (4) – (6) будемо використовувати таке означення розділених різниць першого порядку:

$$f'(x, y)(x - y) = f'(x) - f'(y). \quad (7)$$

3. ОБґРУНТУВАННЯ ЗБІЖНОСТІ

Теорема. Нехай

1) $f(x) \in C(D)$ – сильно опукла з константою опуклості $m > 0$,

$$D = \{x \in R^n, f(x) \leq f(x_0)\};$$

2) $f'(x)$ має розділені різниці першого порядку в D , причому для $x, y, z, t \in D$ виконується

$$\begin{aligned} \|(f'(x, y) - f'(t, z))\| &\leq K(\|x - t\| + \|y - z\|), \\ \|f'(x, y)\| &\leq M, \end{aligned}$$

де $0 < K < \infty$, $0 < m \leq M$;

3) $\forall x, y \in D$ існує $[f'(x, y)]^{-1}$, причому $\|[f'(x, y)]^{-1}\| \leq B$, де $B < \infty$ – деяка стала;

4) початкове наближення x_0 вибирають таким, що виконується умова

$$q = C(f(x_0) - f(x_*)) < 1,$$

де

$$C = \frac{(BK)^2}{m} \sqrt{\frac{M}{m}}.$$

Тоді послідовність $\{x_k\}$, породжена методом (4)-(6), коректно визначена та збігається до розв'язку x_* задачі (1) і справджується оцінка

$$f(x_k) - f(x_*) \leq \left(\prod_{i=0}^{k-1} \mu_{k-i}^{3^i} \right) q^{3^k - 1} (f(x_0) - f(x_*)), \quad (8)$$

де $\mu_k \in (0, 1]$.

Доведення. Існування та єдиність розв'язку (1) впливають з умови сильної опуклості функції $f(x)$ [6].

Припустимо, що наближення x_k до розв'язку задачі (1) знайдено. Тоді, враховуючи (4) і (7), отримаємо

$$\begin{aligned} u_k - x_* &= x_k - x_* - (f'(x_k, \tilde{x}_k))^{-1} (f'(x_k) - f'(x_*)) = (f'(x_k, \tilde{x}_k))^{-1} \times \\ &\quad \times (f'(x_k, \tilde{x}_k)(x_k - x_*) - f'(x_k, x_*)(x_k - x_*)) = \\ &= (f'(x_k, \tilde{x}_k))^{-1} (f'(x_k, \tilde{x}_k) - f'(x_k, x_*))(x_k - x_*). \end{aligned}$$

Тут $\tilde{x}_k = x_k + \zeta(x_* - x_k)$, $\zeta \in (0,1)$.

Враховавши, що \tilde{x}_k обчислюється згідно з градієнтним методом, отримаємо

$$\|\tilde{x}_k - x_*\| = \|x_k - \lambda_k f'(x_k) - x_*\| \leq \|x_k - x_*\|. \quad (9)$$

З урахуванням (9) та умов 2) і 3) матимемо

$$\|u_k - x_*\| \leq BK \|x_k - x_*\| \|\tilde{x}_k - x_*\| \leq BK \|x_k - x_*\|^2. \quad (10)$$

Використовуючи (5) і (10), одержимо

$$\begin{aligned} \|v_k - x_*\| &= \|x_k - x_* - (f'(x_k, u_k))^{-1} (f'(x_k) - f'(x_*))\| \leq \\ &\leq \|(f'(x_k, u_k))^{-1}\| \|f'(x_k, u_k) - f'(x_k, x_*)\| \|x_k - x_*\| \leq \\ &\leq BK \|u_k - x_*\| \|x_k - x_*\| \leq (BK)^2 \|x_k - x_*\|^3. \end{aligned}$$

Використаємо умову 2) і розвинення функції $f(x)$ у ряд Тейлора, тоді

$$f(v_k) - f(x_*) = (f'(\tilde{v}_k), v_k - x_*) = (f'(\tilde{v}_k, x_*), v_k - x_*) \leq M \|v_k - x_*\|^2,$$

де $\tilde{v}_k = v_k + \zeta(x_* - v_k)$, $\zeta \in (0,1)$.

Отже,

$$f(v_k) - f(x_*) \leq M(BK)^4 \|x_k - x_*\|^6. \quad (11)$$

На підставі властивості опуклих функцій [6] можемо записати

$$f(x_k) - f(x_*) = (f'(\tilde{x}_k), x_k - x_*) \geq m \|x_k - x_*\|^2,$$

де $\tilde{x}_k = x_k + \zeta(x_* - x_k)$, $\zeta \in (0,1)$. Отож,

$$\|x_k - x_*\|^2 \leq \frac{1}{m} (f(x_k) - f(x_*)). \quad (12)$$

Використавши (11) і (12), отримаємо

$$\begin{aligned} f(v_k) - f(x_*) &\leq M(BK)^4 \|x_k - x_*\|^6 \leq \\ &\leq M(BK)^4 \left(\frac{1}{m}\right)^3 (f(x_k) - f(x_*))^3 = C^2 (f(x_k) - f(x_*))^3, \end{aligned} \quad (13)$$

З формули (6) і (13) випливає

$$f(x_{k+1}) - f(x_*) \leq \mu_k (f(v_k) - f(x_*)) \leq \mu_k C^2 (f(x_k) - f(x_*))^3,$$

де $\mu_k \in (0,1]$.

За допомогою методу математичної індукції, враховуючи умову 4 теорему, доведемо, що оцінка теорему (8) виконується для довільного k . Якщо $k=1$, то одержимо

$$\begin{aligned} f(x_1) - f(x_*) &\leq C^2 \mu_1 (f(x_0) - f(x_*))^3 = \mu_1 q^2 (f(x_0) - f(x_*)) = \\ &= \left(\prod_{i=0}^{1-1} \mu_{1-i}^{q^i}\right) q^{3^1-1} (f(x_0) - f(x_*)). \end{aligned}$$

Припустимо, що ця оцінка виконується для деякого $k > 1$

$$(f(x_k) - f(x_*)) \leq \left(\prod_{i=0}^{k-1} \mu_{k-i}^{3^i} \right) q^{3^k-1} (f(x_0) - f(x_*)).$$

Доведемо, що оцінка правильна для $k+1$

$$\begin{aligned} (f(x_{k+1}) - f(x_*)) &\leq \mu_{k+1} C^2 (f(x_k) - f(x_*))^3 \leq \mu_{k+1} C^2 \left(\left(\prod_{i=0}^{k-1} \mu_{k-i}^{3^i} \right) q^{3^k-1} (f(x_0) - f(x_*)) \right)^3 \\ &\leq \mu_{k+1} \left(\prod_{i=0}^{k-1} \mu_{k-i}^{3^i} \right)^3 C^2 (q^{3^k-1})^3 (f(x_0) - f(x_*))^3 = \left(\prod_{i=0}^k \mu_{k-i+1}^{3^i} \right) q^{3^{k+1}-1} (f(x_0) - f(x_*)). \end{aligned}$$

Отже, послідовність наближень $\{x_k\}$, побудованих за формулами (4)-(6) збігається до точки розв'язку x_* . Теорему доведено.

Зауважимо, що вибір початкового наближення x_0 , яке б задовольняло умову 4 теореми, є досить складною проблемою, тому на практиці доцільно використовувати алгоритм вигляду

$$u_k = x_k - \alpha_k (f'(x_k, \tilde{x}_k))^{-1} f'(x_k), \quad (14)$$

$$v_k = x_k - \beta_k (f'(x_k, u_k))^{-1} f'(x_k), \quad (15)$$

$$x_{k+1} = \arg \min_{\gamma} f(u_k + \gamma(v_k - u_k)), \quad (16)$$

де параметри $\alpha_k \in (0,1]$, $\beta_k \in (0,1]$ повинні забезпечувати монотонне спадання функції. В алгоритмі (14)-(16), у разі виконання певних умов, збіжність третього порядку буде досягатися локально.

4. ЧИСЛОВІ ЕКСПЕРИМЕНТИ

Ми розглянули приклади та провели порівняння алгоритму (14)-(16) з методом (2)-(3), в якому подібно до (14)-(16) також було введено крокові множники, а також узагальненим методом Стеффенсена

$$x_{k+1} = x_k - \alpha_k (f'(x_k, x_k - \lambda_k f'(x_k)))^{-1} f'(x_k). \quad (17)$$

У [4] для обчислення розділених різниць першого порядку запропоновано формулу

$$f'(x, y)_{i,j} = \frac{f'_i(x_1, \dots, x_j, y_{j+1}, \dots, y_n) - f'_i(x_1, \dots, x_{j-1}, y_j, \dots, y_n)}{x_j - y_j}.$$

Параметр приймемо сталим на кожному кроці і таким, що $\lambda_k = 10^{-4}$.

Хоча порядок збіжності алгоритмів (2)-(3) і (4)-(6) однаковий, числові експерименти виявили ефективність запропонованої модифікації в сенсі кількості обчислень, що підтверджує теоретично отримані результати про те, що знаменник збіжності трикрокового методу (4)-(6) є меншим, ніж знаменник збіжності методу (2)-(3). (Зазвичай $\mu_k < 1$).

Обчислення проводили до виконання умови

$$\|x_{k+1} - x_k\| \leq \varepsilon, \quad \varepsilon = 10^{-8}.$$

У табл. подано кількість ітерацій – h і K – кількість обчислень еквівалентних обчисленню функції $f(x)$, які були затрачені для отримання наближеного розв'язку наведених задач, іншими обчисленнями ми нехтували, оскільки вони суттєво не впливали на ефективність роботи методів. Тестові задачі взяли з [7].

Порівняльні характеристики роботи методів (17), (2)-(3), (14)-(16)

Ф-ція	№ x_0	$n = 100$					
		(17)		(2)-(3)		(14)-(16)	
		h	K	h	K	h	K
1	1	9	91910	6	121907	4	81417
1	2	11	112313	6	121910	4	81401
2	1	10	102111	6	121913	3	61072
2	2	10	102112	6	121913	3	61074
3	1	16	163317	11	223423	3	61067
3	2	32	326538	16	324999	10	203518
4	1	16	163328	11	223426	5	101716
4	2	8	81712	6	121917	4	81412

Задача 1. Тричленна показникова функція

$$f(x) = \sum_{i=1}^{n/2} [\exp(x_{2i-1} + 3x_{2i} - 0.1) + \exp(x_{2i-1} - 3x_{2i} - 0.1) + \exp(-x_{2i-1} - 0.1)].$$

Розв'язок задачі: $x^* \approx (0, -0.34, \dots, 0, -0.34)^T$, значення $f(x^*)$ змінюється залежно від значення n :

$$1) x_0 = (1, 1, \dots, 1)^T; \quad 2) x_0 = (2, 2, \dots, 2)^T.$$

Задача 2. Штрафна функція 2

$$f(x) = \sum_{i=1}^n (x_i - 1)^2 + 10^{-3} \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 - 0.25 \right)^2.$$

Значення x^* і $f(x^*)$ залежать від значення n :

$$1) x_0 = (10, 10, \dots, 10)^T; \quad 2) x_0 = (-10, -10, \dots, -10)^T.$$

Задача 3. Штрафна функція 1

$$f(x) = 10^{-5} \sum_{i=1}^n (x_i - 1)^2 + \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 - 0.25 \right)^2.$$

Значення x^* і $f(x^*)$ залежать від значення n . Матриця Гессе вироджена в точці розв'язку:

$$1) x_0 = (10, 10, \dots, 10)^T; \quad 2) x_0 = (1, 0, 1, 0, \dots, 1, 0)^T.$$

Задача 4. Штрафна функція

$$f(x) = \sum_{i=1}^{n-1} (x_i - 1)^2 + \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 - 0.25 \right)^2.$$

Значення x^* і $f(x^*)$ залежать від значення n :

$$1) x_0 = (10, 10, \dots, 10, 10)^T; \quad 2) x_0 = (5, 5, \dots, 5)^T.$$

5. ВИСНОВКИ

Ми запропонували схему побудови нового класу методів розв'язування задач безумовної мінімізації функції багатьох змінних. Провели теоретичні та числові дослідження цього алгоритму. Запропонований метод (4)-(6) побудований за принципом трикрокових методів з [2], проте замість двох базових методів

використано різницевий аналог методу з [1]. У цьому методі на кожному кроці обчислюються два наближення до точки розв'язку, які використовують як проміжні в трикроковому методі, наступне наближення трикрокового методу шукають як точку мінімуму на прямій, що їх з'єднує. Доведено, що метод (4)-(6) має збіжність третього порядку.

На підставі проведених обчислень і порівнянні отриманих результатів, з'ясували, що трикроковий метод (4)-(6) за кількістю обчислень та ітерацій переважає метод (2)-(3) з [1]. Зі збільшенням розмірності функції ефективність запропонованого алгоритму, в сенсі кількості обчислень, зростає.

Подані результати числових обчислень узгоджуються з доведеними теоретичними твердженнями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бартиш М. Я. О некоторых итерационных методах решения функциональных уравнений / М. Я. Бартиш // Сиб. мат. журн. – 1969. – Т. 10, № 3. – С. 488-493.
2. Бартиш М. Трикрокові методи розв'язування задач безумовної мінімізації / М. Бартиш, О. Ковальчук, Н. Огородник // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. прикл. матем. та інформ. – 2007. – Вип. 13. – С. 3-10.
3. Бейко І. В. Задачі, методи та алгоритми оптимізації / І. В. Бейко, П. М. Зінько, О. Г. Наконечний. – К.: ВПЦ Київський університет, 2012. – 800 с.
4. Васильев Ф. П. Методы оптимизации / Ф. П. Васильев. – М.: Факториал Пресс, 2002. – 824 с.
5. Коган Т. И. Об одном итерационном процессе для функциональных уравнений / Т. И. Коган // Сиб. мат. журн. – 1967. – Т. 8, № 4. – С. 958-960.
6. Пшеничный Б. Н. Численные методы в экстремальных задачах / Б. Н. Пшеничный, Ю. М. Данилин. – М.: Наука, 1975. – 320 с.
7. Andrei N. An unconstrained optimization test functions collection / Neculai Andrei // Advanced modelling and optimization. – 2008. – Vol. 10, No 1. – P. 147-161.

Стаття: надійшла до редколегії 22.01.2014

доопрацьована 12.02.2014

прийнята до друку 05.03.2014

ТРЕХШАГОВЫЙ ИТЕРАЦИОННО-РАЗНОСТНЫЙ МЕТОД МИНИМИЗАЦИИ ФУНКЦИЙ С КУБИЧЕСКИМ ПОРЯДКОМ СХОДИМОСТИ

М. Бартиш, Н. Огородник

Львовский национальный университет имени Ивана Франко,
ул. Университетская, 1, Львов, 79000, e-mail: ogorodnyk.nataly@gmail.com

Рассматриваются методы третьего порядка сходимости. На основании метода с [5] в [1] построен разностный метод и доказан его третий порядок сходимости. Используя идею построения трехшаговых алгоритмов с [2], предложено трёхшаговый метод на основании метода из [1]. Проведены теоретические исследования метода, установлен третий порядок сходимости. При практическом применении алгоритм показал свою эффективность, в смысле количества вычислений перед методом из [1] и методом Стеффенсена, на различных типах задач.

Ключевые слова: метод Ньютона, метод Стеффенсена, итерационно-разностные методы, трехшаговый метод, безусловная минимизация.

**THREE-STEP ITERATIVE DIFFERENCE METHOD FOR FUNCTION
MINIMIZATION WITH THREE-ORDER CONVERGENCE**

M. Bartish, N. Ogorodnyk

*Ivan Franko National University of Lviv,
Universytetska Str., 1, Lviv, 79000, e-mail: ogorodnyk.nataly@gmail.com*

The article deals with three-step iterative methods for solving many variables unconstrained minimization problems (1), as well as the method of the third order of article M. Bartish [1]. Using the idea of building a three-step algorithms [2], we propose three-step method based on the method of [1]. The theoretical research method, set the third order of convergence. In the practical application of the algorithm showed his efficiency, in terms of computation before method [1] and Steffensen method on different types of tasks.

Key words: Newton method, Steffensen method, iterative-difference method, three-step method, unconstrained optimization.